

بصیرت دست یافتنی

■ سر کلاس ریاضی هستی و معلم سؤالی می‌پرسد و تو پاسخ درستی به آن می‌دهی. او در جمیع تشوییقت می‌کند و توهم ته دلت غنج می‌رود و کلی ذوق می‌کنی. دل توی دلت نیست تا زودتر به خانه برسی و برای مادرت این صحنه باشکوه را تعریف کنی.

■ توی کلاس تاریخ در عالم هیروتوی که یکدفعه می‌بینی مورچه‌ای روی دیوار یک تکه نان خشک را به دوش می‌کشد و خلاف جاذبه به بالا می‌رود.

■ صبحانه نخوردای و زنگ اول ورزش دارد. سرت گیج می‌رود و مجبوری حرکت‌های معلم ورزش را تکرار کنی! پاد حرف‌های مادرت می‌افتد که سر سفره صبحانه خواهش می‌کرد چند لقمه نان و پنیر بخوری!

■ سر جلسه امتحان عربی هستی. هرچه به مغزت فش!

از وقتی بیدار می‌شویم تا هنگامی که شب به خواب می‌رویم، در اطرافمان پدیده‌های متعدد و گوناگونی شکل می‌گیرند. ممکن است بعضی از این پدیده‌ها توجه ما را به خود جلب کنند یا از کنار خیلی از آن‌ها به راحتی عبور کنیم. تعدادی از آن‌ها تکرار شونده‌اند و تعدادی هم فقط یک بار اتفاق می‌افتد. تاکنون به حکمت این همه پدیده در اطراف خود فکر کرده‌ای؟ به نظر تو ربطی بین زندگی شخصی هر فرد، طبیعت و پدیده‌های اطرافش وجود دارد؟ برای برقراری ارتباط با این پدیده‌ها چه باید کرد؟

● کل هستی و کائناست که به فرمان الهی مسیر خود را با نظم خاصی طی می‌کنند

آموزی عربت

● اخلاقیات و روحیات شخصی خودمان که همیشه با ماست و عملکرد مثبت و منفی زندگی ما را به وجود می‌آورد

● اتفاق‌هایی که در زندگی دیگران می‌افتنند و ما فقط از تجربه آنان استفاده می‌کنیم

● اتفاق‌هایی که در تاریخ گذشتگان می‌خوانیم

● پدیده‌هایی که در زندگی جانداران وجود دارند

می‌گیری، چکار می‌کنی؟ آیا شده که روی کارهایت فکر کنی و نقاط قوت و ضعف در هر موضوع را یادداشت کنی، تا در صورت تکرار شرایط مشابه و به کارگیری تجربه‌های پیشین، از وقوع آن اتفاق خوش حال و راضی باشی؟! نیازی نباشد تا اطرافیان بهخصوص پدر و مادر نصایح گذشته را یادآوری کنند؟! در درونت احساس غرور کنی از اینکه توانسته‌ای با تأمل و تجزیه و تحلیل روی رفتارت، آن را بهبود بخشی؟!

یک گام فراتر، اتفاقی است که برای دوست افتاده و تو با فکر و تدبیر، از تجربه شیرین یا تلخ او، در زندگی و شرایط مشابه، به بهترین شیوه برای اصلاح کارهای خود استفاده کرده‌ای!

می‌آوری تا معنی واژگان عربی را به خاطر بیاوری، همه را پاک فراموش کرده‌ای. ته دلت احساس عذاب و جدان داری. آخر این چندمین بار است که سر امتحان عربی این اتفاق می‌افتد، ولی چه سودا هر بار سر جلسه تصمیم گرفته‌ای که بعد از امتحان واژگان را بخوانی و حفظ کنی، ولی باز تنبلی به تواجده نداده است!

■ تسوی بحث‌های کتاب دین و زندگی می‌خوانی که فلسفه آمدن فصل بهار پس از زمستان سرد و سخت، نوید زندگی دوباره و زنده شدن در قیامت است. فکر می‌کنی این دو چه ارتباطی به هم دارند؟!

و کلی اتفاق‌های ریز و درشت دیگر که حامل پیام‌های مهمی به ما هستند. وقتی در شرایط بالا و مشابه آن قرار

صاحب بصیرت باشیم

در واژگان فارسی، کلمه «عبرت» به معنای پند گرفتن، ارزیابی کردن و سنجیدن است. بزرگان و حکیمان معتقدند هر آنچه خدای مهریان در این گستره هستی خلق کرده است، بی‌هدف و بی‌دلیل نیست. تمام اجزای عالم در کنار هم مجموعه‌ای برای رشد و کسب معرفت انسان می‌سازند. کلید رسیدن به این رشد، تفکر و تدبیر در این نشانه‌ها و پدیده‌هاست تا موجب عبرت‌آموزی شود. خدا روز و شب را زیر و زبر می‌کند (و) بی‌گمان در این جریان برای صاحبان بصیرت همچنان (درس) عربتی است. سوره نور، آیه ۴۴

برگ درختان سبز در نظر هوشیار
هر ورقش دفتری است معرفت کردگار

سعده

امام علی(ع) می‌فرماید:

■ هر که نادانی ورزد، پند گرفتنش اندک است
(غزال‌الحكم: ۷۸۳۷).

■ عبرت گرفتن، هشداردهنده‌ای صادق است. کسی که بیندیشد، عبرت گیرد و کسی که عبرت گیرد (از گناهان و عوامل مهلک)، کاره گیرد و کسی که کناره گیرد، سالم ماند (منتخب میزان الحكمه ۳۹۶۹).

■ هر که عبرت گیرد، بینش یابد و هر که بینش یابد فهمی گردد و هر که فهمی گشت، دانا شود (نهج‌البلاغه: الحكمه ۲۰۸).

■ چه بسیارند عبرت‌ها و چه اندک‌اند عبرت گرفتن‌ها!
(نهج‌البلاغه: حکمت ۲۹۷).

■ اگر از عمر گذشته خود - که تلف کرده‌ای - عبرت گیری، بی‌گمان باقی مانده عمرت را پاس داری (غزال‌الحكم: ۷۵۸۹).

